

Խրիմեան Հայրիկ (Կթղ.) եւ Օրմանեան պարք. ուսուցչապետ տիտղոսը կընծայեն Յոսեփեարին:

Երասեան երկիցս ուղևորած է Ս. Էջմիածին 1886 ին, նաև կողկաս, Պիղա, Վիեննա և 1915 ին ալ, իբր պատգամաւոր Վանի՝ գրոց գիւտի 1500 ամեակին եւ հայ տպագրութեան 400 ամեակին ասթիւ. ուղևորութիւնը շարունակելով կը հասնի Պոլիս և Զմիւռնիա իր վարժարանը Լիսէի աստիճանին բարձրացնելու մտահոգութեամբ. համաշխարհային պատերազմը վրայ կը հասնի եւ ան կ'ստիպուի մեկնիլ Եգիպտոս, ուր կը մնայ մինչև այժմ՝ Եգիպտոսի մէջ վարած է Բոր-Սայիտի Սիւտուան վարժարանի վերատեսչութիւնը եւ ապա Աղեքսանդրոյ Պողոտեան վարժարանի տեսչութիւնը: 1921 ին կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը և հիւրընկալուելով միաբանութեան կողմէն՝ ներկայ կ'ըլլայ նոյն օրերուն կատարուած Տ. Եղիշէ Ս. Պարք. Գուրեանի պատրիարքական ընտրութեան հանդէսին:

Պատրաստած է իր ինֆանկլինազրոպիւնը ժամանակակից պատմական գրուագներով:

ՀԱՅԿ ԽՕՃԱՍՍԱՐԵԱՆ, ՊՈԼՍԵՑԻ.— Որդի ծանօթ հրապարակագիր, Օգսէն Խօճասարեանի՝ Օրագիր եւ Նոր-Գար թերթերու խմբագրին, որ վախճանած է Սամաթիոյ մէջ 1878 Ապր. 21 ին. 45 տարեկան: Հայկ Խօճասարեան աշկ. Սկիւտարի ձեմարանին, ուր յետոյ ուսուցիչ եղած է 1887 ին: ձեմարանի այրումէն վերջ փոխադրուած էր Գումգափու, և Պէզճեան վարժարանի մէջ կը պաշտօնավարէ իբր ուսուցիչ և Տնօրէն մինչև 1910. 1910-1915 Գատը գիւղի Արամեան, և 1915-1922 Բերայի Եսայեան վարժարաններու տեսչութիւնները կը վարէ ու նոյն տարին կը մեկնի Պուլկարիա եւ քիչ վերջ Ամերիկա, ուր այժմ կը պաշտօնավարէ իբրեւ Դիւանապետ Նիւ Եօքքի Հայոց Առաջնորդարանին:

Իր կրթական պաշտօններէն զատ, վարած է նաև Գում Գարուի Աղքատախնամի անդամակցութիւնը. 1908 ին Սամաթիոյ կողմէն ընտրուած է երեսփոխան եւ մինչև 1922 պահած է այդ պաշտօնը անդամակցելով նաև նոյն ժողովի Դիւանին եւ Քաղ. Ժողովներու: 1911 ին Կեդր. վարչութեան որոշումով իբր Լիւսօր Պատուիրակ Երուսաղէմ կը զրկուի. կ'այցելէ Ս. Տեղերը ու Միաբ. Ընդհ. Ժողովոյ նիստերուն ներկայ ըլլալով